

A PETŐFI IRODALMI MÚZEUM 2018 MÁRCIUSI PROGRAMJAI

A márciusi hónap kiemelt jelentőségű a múzeumban. A nemzeti ünnep programjainak részeként nyíló kiállításnak Arany-vonatkozása is van: *Országh Antal* 1863-ban, *Arany Juliska* eljegyzését követően fényképezte le az Arany-családot. Ez a különleges kép vezetett el Országh Antal fotográfus személyéhez, aki *E. Csorba Csilla* kurátor szerint furcsa 19. századi tragikus figura, különleges tehetség volt.

Március 13-án a Magvető Könyvkiadóval közösen köszöntjük a 75 éves *Oravecz Imrét*, 22-én a Margó-díjas *Szöllősi Mátvás* szerepel a Kezdőmondatban, 23-án pedig *Ágh István* 80. születésnapját ünnepeljük. Izgalmasnak ígérkezik a 26-i Olvasó-próba *Bereményi Gézával*, aki megjelenés előtt álló regényéből olvas fel.

Minden hónap utolsó szerdáján meghosszabbított nyitvatartással várja a látogatókat a múzeum és rendhagyó tartatvezetések is részt vehetünk. Március 28-án a PIM Esti Extrában *Pálfi Györggyel* arról beszélgetnek az Arany-kiállítás kurátorai, hogyan lehet a Toldiból „akciófilmet” rendezni. A Szabó Magda-kiállításban *Háy János* lesz a vendégünk és az Országh-kiállításban mai neves fotográfusok, *Szilágyi Lenke* és *Valuska Gábor* kalauzolják el a látogatókat. ●

WOODY-FILM WOODY NÉLKÜL

Zappe László

Sok egyéb mellett egy alapvető baja van a Madách Színház Hatalmas Aphrodité című produkciójának. Ha a néző egy kicsit is nem figyel a színlapra, vagy ha emlékezetéből kiesett (esetleg elmulasztotta megnézni), eszébe sem jut *Woody Allen* filmje. Pedig *Szente Vajk* csaknem tökéletesen megfelel a szerepnek, igazán minden ízében jellegtelen. Csak éppen színészként is az.

Nem kétséges persze, hogy az egyik legnehezebb színészi feladat érdekesé tenni az érdektelenséget, de éppen ezért a leghálásabb is lehet, ha sikerül. Nem állhatom meg, hogy ne emlékeztessenek rá, nemrég a Pincészházban, *Tasnádi István* Paravarietéjében *Kaszás Gergőtől* láthattunk remek portrét vagy inkább tanulmányt egy semmilyen emberről. Ő megcsinálta a bravúrt, színészen, elevenen, izgalmasan jelenítette meg a semmilyeniséget. *Szente Vajk* viszont úgy érdektelen, hogy valóban az. Olyan igazi kisember, amelyet százával láthattunk a körúton, nem kell érte bemenni a színházba.

Ettől kezdve pedig hiába minden, a közepesen szellemes szövegtől *Verebes Zoltán* hatalmas, forgolódo díszletéig, *Benedek Mari* jellembe találó ruháitól *Fejes Kitty* találékony koreográfiájáig, a darab lényege nincs meg.

A történet alapgondolata is elsikkad. Arról lenne szó ugyanis, hogy egy közepesen tehetséges sportújságíró sze-

retné kinyomozni örökbe fogadott fia zsenialitásának genetikai eredetét. Meg is találja az anyát, akiről kiderül, hogy közönséges kurva. Ám a buzgó zsurnaliszta, akit kiállításrendező karrierjét ambiciózusan építő felesége igencsak elhanyagol, hamarosan azon kapja magát, hogy belehabarodott az ostoba, ám igen csinos nőszemélybe, szeretné megmenteni, kimenteni az erkölcstelen életmódból, a helyes útra terelni. Sőt a vonzalom kölcsönösnek bizonyul, és persze a lány is szeretne tisztességesebb pályára állni, fodrászkodásról ábrándozik, csak hogy van egy erőszakos stricije, aki ezt kifejezetten ellenezné, és ezt enyhén szólva erőszakosan is kifejezésre juttatja. Így hősködő hősiünk kap néhány kiadós pofont, amiktől minden alkalommal igen ügyesen végig gurul-csúszik a fél színpadon. Ám egy meccsbérlettel mondhatni kivásárolja a nőt, sőt egy gügye férjfelöltet is szerez a számára. Ezzel azonban az a baj támad, hogy amikor a haverjai pornófilmeket néznek, az egyik klipben fölsimeri a menyasszonyt. De azután csak kerül egy kevésbé aggályos fiatalember, aki mégis csak elveszi a leányt.

Mindeközben a férfi kiállításrendező asszonya sem nyugszik, összejön egy kollégájával, aki saját galéria nyitásához segíti. A végeredmény tehát az, hogy a túlbuzgó hírlapíró mindenki életét elrendezi, csak ő marad magára. Az író

azonban megszánja, elvégre saját magának írja a szerepet, és helyreállítja a rendet, az asszony életéből kiakolbóltítja a kollégát, az visszaveszi a férjét, a gyerekek meg nem tud meg semmit a származásáról. Azt meg, hogy ki az apja, akitől esetleg a kiváló géneket örökölhette, az anyja sem tudja. A nyomozás végeredménye tehát teljes kudarc.

Azt gondolná az ember, hogy egy ilyen történet képes kitölteni egy rendes színházi estét. De nem. A cím, a Hatalmas Aphrodité nemcsak arra utal, hogy most aztán nyakig leszünk a szerelemben, hanem arra is, hogy mindez antik, mégpedig görög körítést is kap. *Szerednyey Béla* bölcs vezetésével kórus működik az időnként beforgó amfiteátrum-díszleten, közöttük *Molnár Gyöngyi* Kasszandraként szugesztíven mond baljós jóvendöléseket, máskor *Hajdu Steve*, aki egyébként *Sáfár Mónikával* az asszony szüleit adja, *Teiresziasz*, a vak jós szerepében érkezik. *Tóth Angelika* sudár szépség, magassága is kellőképpen hangsúlyozza partnere jelentéktelenségét, és a butaság is jól megy, sőt jól is áll neki.

Valló Péter rendezésében gördülékenyen folyik a játék, minden és mindenki a megfelelő pillanatban érkezik és távozik. A díszlet egy része ugyanis két oldalról csúszik be, balról az újságíróék hálósobája, jobbról a nő csábos munkahelye. Figyelemre méltó ötlet: a telefon, amin az ügyfelek bejelentkezését fogadja, egy piros túsarkú cipőben rejtőzik.

Az egészből tényleg csak *Woody Allen* hiányzik. Nem a személye, hanem a szelleme. Hogy ne mondjam: a szellemessége. ●